

WALDA SWENSKA

Solksänger Solkdansar och Solklekar

7° HÄFTET.

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL-TÄNZE

7° HEFT.

Samtliga i detta häfte förekommande lekar äro arrangerade af J. N. Ahlström.

SKÄRA HAFRA

(Ringlek upptecknad i Blekinge.)

Ej färdt i tryck utgifven.

Ett udda antal personer dansa i ring under aflyttningen af orten, men vid de 2de sista tackterna hastar hvar och en att taga sig en make. Den som då blir ensam, stannar in inom ringen. Till honom spjungs följande ord på samma melodi: Det var rätt och det var slätt

Det var rätt och det var slätt
Det var rätt och det var slätt
Det var rätt och det var slätt
Det var rätt och det var slätt

Sedan dessa ord äro spjunga, begynder åter leken. När det är aflyttningen af dessa ord, går det spel åter an.

N° 49

HAFER SCHNEIDEN

(Rundetanz aus Blekingen)

Nie vorher im Druck erschienen

Mehrere Personen, die aber eine ungerade Zahl ausmachen, tanzen in der Runde und singen das Lied. Bei den zwei letzten Tacten eilt Jeder von der Gesellschaft, der Burste sich ein Mädchen, das Mädchen sich einen Bursten zu haschen. Wer da allein zurück bleibt, muss mitten in den Ring treten und bekommt Folgendes (nach der folgenden Melodie) zu hören:

Du war recht, ja das war recht!
Der, Die muss sich herbegeben!
N° 49, tanzt da allein,
wer keiner wold (sie) sie nehmen.

Sång.

Skära skära haf-ra! Hvems skall hafra
Ha-fer Ha-fer schnei-den! Doch wer soll ih-

Piano.

pp cresc.

bin... du? Det skall all... dra... resten min, hur skall jag
bin... den? Wer so treu mir tie... get im Sinn. Doch wo ist

hen... ne... nom } lin... na. Jag
der } zu lin... den? Ich

pp

Säg i går af... ton I det kla... ra må... ne... sken Hon
sah... ges tern A... vend in des hel... ten Mondes Schein und heu... te komt

p f

p f

cresc.

p

cresc.

p

cresc.

komma Med storbröjdoch from ma. När hvar tar sin så, tar jag min så halver ud da ringen.
wie der Immer treu und treu der Nimmt Jeder Seins, so nehme ich Meins. Du bleibst wol Niemand oh ne.

HÖK OCH DUEVA

(Folklek i Dalaland.)

Fläckorna ställa sig i ring och tagakvarnarna i händerna, hvilka de uppdräcka. En fläcka (duvan) betinner sig mitt i ringen, och en gosse (höken) utånör duvorna, bemojdan de sig allt lått på duvan, då hon vågar sig utom ringen, och sedan detta lyckats, sjunges under ringulans Allegretto.

(ur Runa.)

N:50

HABICHT UND TÄUBCHEN

(Folkspiel aus Dalaland.)

Die Mädchen bilden einen Kreis und lassen sich bei den Händen, die sie emporhalten. Ein Mädchen (das Täubchen) befindet sich mitten in der Runde, und ein Bursche (der Habicht) ausserhalb desselben, welcher das Täubchen zu haschen sucht, jedesmal, wo es sich aus dem Kreise heraus wagt. Ist ihm dies gelungen, so wird beim Rundtanze das Allegretto gesungen.

Andante.

Sång.

3

1. Duvan flucar i lu-ren sin, Hej! ro-san-de lil-ja!
2. Duf va lil-la' och duf ve-ros, Hej! ro-san-de lil-ja! Och

1. Täubchen flut tert und ath met schwer, Hei, Ro-sen und Li-lien. Der
2. Täubel, Täubel im Käuf ig da! Hej Ro-sen und Li-lien Der

Piano.

3

Hö-ken springer rundt omkring. Och vill den duf van län-ga,
när som Hö-ken lär sin hos så lär du qvit-tra och sjun-ga!

Ha-licht krei-set rund um her Und will das Täub-chen län-gen.
bö-se Ha-licht lau-ert ja! Hal-te dich ru-hig und stil-le.

3

3. Vi ska skrämma den Hö-ken bort Hej! ro-san-de lil-ja! Och
3. Schen-chen wir so den hauz von hier! Hej Ro-sen und Kü-lien Scha

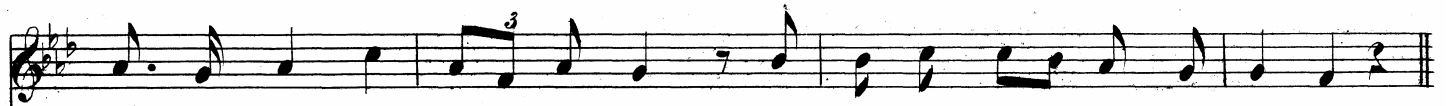
p

f

cresc.

f

cresc. f

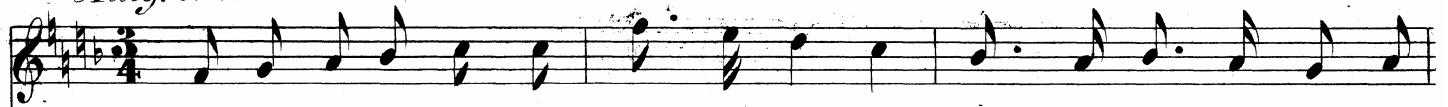

Scho! och scho! du styg--ga hök! Nej al--drig lär du din vil--ja--
Scha, Scha, Scha du tö--ses Thier, Das Täubchen sollst du nit lan--gen!--

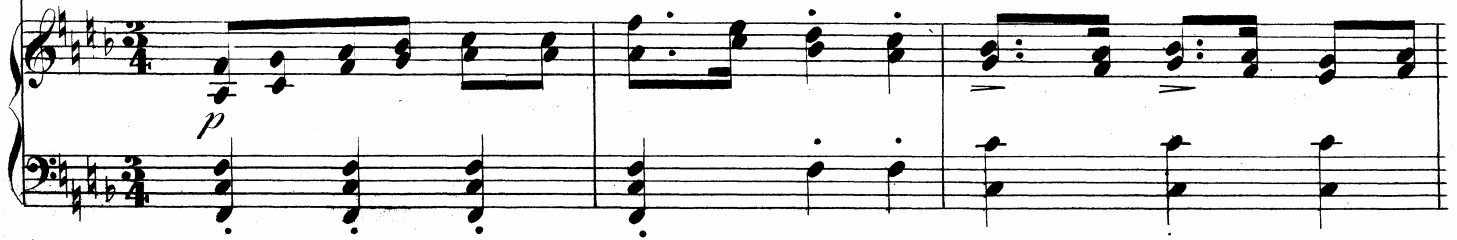

fu fu

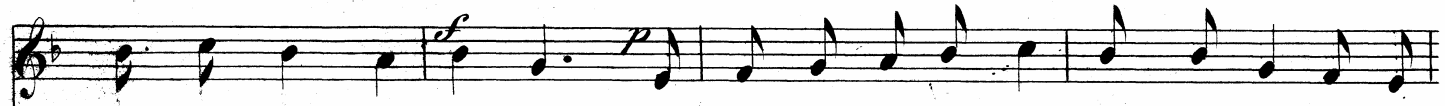
Allegretto.

Jag har hoppat öf--rer berg och backar, Jag har sli tit ut lå'
Bin ge--lauden oh--ne Röst und Ru--he. Al--ge--ris--sen sind mir

p

skor och klac--kar Hej hopp, min lil--la hjerte--knopp; vi ska dansa te'
Strümp und Schu--he Tsch hei, mein kle--nes Dir-ne--lein! Lasst uns--tan--zen wol-

f

p

So--la rinne opp, för hej och hopp min docka, Vi ska dansa och hop--pa!
bis zum Tä--ge schein! Tsch hei--sa sa, mein Pippchen lasst uns tan--zen und hüpfen!

fu

p

fu

p

52. Jägaren med hurtigt mod.
(Ringdans upptecknad i Småland.)

N: 51

Der Jäger wohlgemuth
(Rundetanz aus Småland)

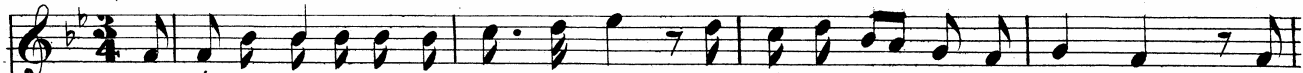
Sällskapet dansar i ring, och levas mitt Jägaren står, för att af de dansande flickor utvalja sig en make. Uppledningen sker vid början af andra versen. Vid orden: "Kärleken är som klotet rund" m. m. stannar de dansande och slampa i gullivet eller taktet, vslva med händerna, för att föreställa klotets rullande, och svänga doreller omkring, stående på ena foten. Då 3de versen börjas, tager jägaren sin tjänna i famn; tuckten ökas och sällskape dansar parvis. Doreller förändras versen till Jägarennen hur ett lustigt mod etc. emellan nu en flicka betänner sig i ringen.

(ur Arvidssons Sv. Fornus.)

Die Gesellschaft tanzt in der Runde. Der Jäger steht mitten im Kreise, um unter den tanzenden Mädchen sich eins zu erwählen. Die Aufforderung findet bei der zweiten Strophe statt. Bei den Worten: "Die Lieb ist glatt und kugelrund," halten die Tanzenden inne, stampfen nach dem Takt auf den Boden, bewegen die Hände um das Rollen der Hugel vorzustellen, und drehen sich dann herum, auf Einem Fusse stehend. Bei der dritten Strophe umarmt der Jäger seine Dirne; der Takt wird gesteigert und die Gesellschaft tanzt paarweise. Nächher wird das Lied anders gesungen und hängt so an: "Es wandelt die Jägerinn wohlgemuth etc." weil sich jetzt ein Mädchen mitten im Kreise betindet.

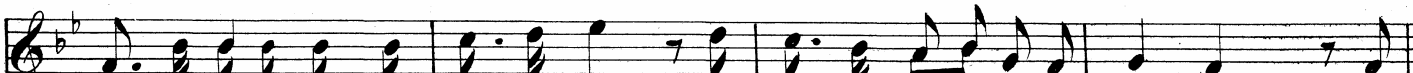
Andante.

Sång.

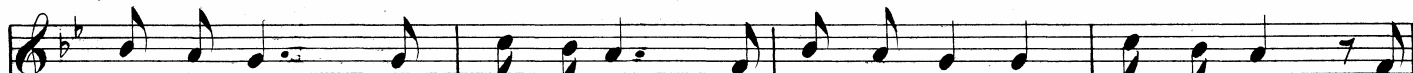

Och Jägar renhanhar ett hur tigt mod, I skogen minde han van dra, Han
Så tar han henne ut i snö, hvid hand som Svenska gossar plid' gö--ra, Sä
Der Jä--ger im Wald, der ist wohlge muth, Ihn freud das kred--ti--ge Lie--ben, Und
Da lüsst er schon das Maid--chens zarte Hand, So pflegt der Schwede zu min--nen, Da

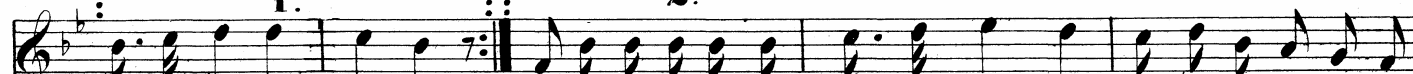
Piano.

jä--gar et---ter de vil--da djur, Man ho--nom derför g, mä klandra, Men
för han henne till sitt e--get land, Stor glad je skolen J lä ho--ra, Kär--
Wöl--te jagt er bis auf das Blut das war ihm sein Brack--ten und Stre--ven, Doch
knüpften sie ein treu es Eh--e--band, Er lüh--ret so die Braut von hin--nen, Die

jag--ten som läg i hans häg, och djur--ret som han et--ter--säg det
le--ken är som klotet rund, som klotet rund som klotet rund Han
kennet er wol' ne an--äre Jagd, Er späht nach ei--ner hübschen Magd, Ein
Lieb' ist glatt und ku--gel--rund, ja ku--gel--rund ja ku--gel rund, Die

var en vacker flicka, för så mången redlig man i grund så mången redelig god
Bräutchen sucht er e--ben, wacke--ren Gesell--ten täuscht ihr Mund, die wackern ehr--lichen Gez

Piu mosso.

her ra / O! En- get lin/ lät oss i samnen/ ta- ga/ Ty has- tigt kom du
sel- len / Förr- än jag dö- rar jag mis- te at- sked / tä- ga, / Schnellward mein Herr dir
Komme Lieb- chen so um- ar men/ wir uns bei- de, /
das ist mein Le- be- wohl eh' ich' ver- schei- de.

i mitt sin- ne och all- drig går du ur mitt minne förr än i Ble- ka dö- den.
ku ge- wen- det und liebt dich, bis mein Le- ben en- det, ja bis zum blassen To- de.

Sä Haka

(Uppleddn. i Blekinge)

N: 52

Hafers säen

(Aus Blekingen)

De lekande dansä först omkring, men stadna och gö-
ra enligt sångens förordande, rörelser med händerna,
säsom vid säende; derefter lägga armarna i kors, liksom
för att hålla sig, stampa med fötterna, klappa i händer-
na och svänga sig om. Uppljjudningen sker vid 2da versen.

Die welche an diesem Tanzspiel Theil nehmen, tanzen erst in
der Runde, dann halten sie inne, bewegen die Hände, als
sæden sie, kreuzen die Arme als ruheten sie aus, stampfen
mit den Füssen, klatschen in die Hände, drehen sich herum,
je nachdem die Worte des gesungenen Liedes zu solchen
Bewegungen Veranlassung geben. Die Aufforderung findet
beim Singen der zweiten Strophe Statt.

Allegretto. (ur Arwidsons Sv. Forn.)

Sång
Och vil- jen/ J. ve- ta och vil- jen/ J förstå hur bön- der na/ Bru- ka sä
Och se hvad jag fick ut- i min hand och se hvad jag fick att
Und wüllt ihr es wis- sen, und wüllt ihr es ver- stehn: wie sät wohl ein Bau- er den
Da se- het was mir vorn/ Glück be- scheert! was ge- het mir du xur

Piano.

hat- ra: min/ Fa- der kan säd- de sä och sä och stundom hankula- de på
to- ra En/ sä- dan en/ Wi- ten tack Madam sä rätt i si- na
Ha- ter? Mein Va- ter, er sä- te So und so Mit un- ter du ruhet er vorn
Sei- te? Ein/ mun- te- res kind gar Lieb und werth im ih- ren Sonn- tags-

ar-men, Så stonpa han med fot, Så klappa han med hand, Så gla-de lig, Så
klä-der Jag ste-ge dig så när, jag küll-ter dig så kär jag förs in te så-ga hur
Så en, So stampf' er mit dem Fuss; So klatscht er in die Hand gar freu-dig-lich, gar
klä-de. Ich tre-te wol zu dir, Dich küs-sen walttrich schier; ge lüßtest du mir doch ü-ber

gla-de lig, Så vän-der han sig om ut-rin-gen!
vä-ker du är jag lä-ter ter sig stå till en an-nan.
freu-dig-lich So dre-het' er ge-wandrich in Rei-gen!
al-te Ge-bür Drum mag dich ein An-de-rer neh-men!

BRINNEBÄCKEN
 från Sörunda Socken.
 (Ur Bana.)

No. 55.

VOLLES STÄHNIS
 aus dem Kirchspiel Sörunda.

Allegretto.

Sång

Så frö och sät ta plantor när det motnar. Ta din lil-la vän och
In leuch-ter Wet-ter Sa-men streun und pflan-zen! Nimm dein Mägde-lein, ja

Piano

ta din lil-la vän och lägg på armen när du som-nar Ta din lil-la vän och
nimm dein Mägde-lein und halt' dein Liechen wohl umschlun-gen! Nimm dein Mägde-lein, ja,

tag din lilla vän och lägg på armen när du som när. Kan man mera af
 nimm dein Mägdelein und halt' dein Liedchen wohl umschlungen. Kann man wei-ter von

Håll din lilla be-gär. Kan man mera af flickan lilla be-gär, Än
 seinem Dir nel be-geh-ren. Kann man weiter von sei-nem Dir nel be-geh-ren als

först i handen och sen i lamnen/ Och den sin hjerte-liga kär
 Händ-ärö-ken und Freu-de-blic-ken/ Und dir auf im-mer treu ge-hö-ren?

först i handen och sen i lamnen och sen sin hjerte-liga kär-
 Händ-ärö-ken/ und Freu-de-blic-ken und dir auf im-mer treu ge-hö-ren?

*En vacker Flieka kom sig i ringen till att sin ga, Vill du in-te bli,
Ein schönes Mädel trat in den Reigen um zu tan-zen Bist du nicht da-bei,*

*Lär du lä-ta bli. Vill du in-te bli. Lär du lä-ta bli; annars tar jag mig en annan.
Sist mir Ei-ner lei Bist du nicht da bei Sist mir Ei-zer-ri denn so wähl ich ei-nen Andern.*

No 54.

Walborasmass Dans

(Fr. Grythyttte Bergslag.)

Walpurqistans

(aus der Gegend von Grythyttan.)

Se Bona Majhäftet 1844 Sid. 3.

Allegretto.

Sång.

*Hej tus-te-tigt vi dan-sa vi som en-dra,
Such hei-sa! Tusst uns sprin-zen wie die Au-derne!*

Piano.

*Alla ta-ga vi i ring Alla dansa vi i-kring, Alla står up-på häl-la.
Alle tan-zen wir den Reihn, last uns al-te löb-lich sein! Tus-tig stannen die Feu-er.*

mf Hör du till la flie-ka på ett ord, *f* Säg vill du bli-va
 Hör du klei-nes Mädchen noch ein Wort! *p* Sag willst mir ei-ne

mf mig en vän så god! Hör du till la flie-ka på ett ord, säg *tr*
 gu-te Freun-din sejn! Hör du klei-nes Mädchen noch ein Wort! Sag

vill du bli-va minen vän så god. *pp trm* la — nej det vill jag ej
 willst mir ei-ne gu-te Freun-din sejn! *pp* la — nein, das will ich nicht!

trm la — nej det vill jag ej *tr* la la la la la la la la la la!
tr la — nein, das will ich nicht! *tr* la la la la la la la la la la!

cresc *f*

VISA

LIED

Efter en Polska från Dalarna.

Nach einem Tanz aus Dalekarlien.

Allegro vivace.

Sång

Pianoforte

f Tra la la la la!
Tra la la la la!

dim. *p* *f* *p*
la la la la la la la la la la la la la la la la
la la la la la la la la la la la la la la la la

p
Kom du til la flicka, kom och låt oss dansa, du och jag vi skola bli ett par vi två,
Komm du liebes Mädchen, komm und lass uns tanzen, du und ich, wir beide passen ganz zu samm,

kom du til la flicka kom och låt oss dansa, du och jag vi skola bli ett par vi två.
komm du liebes Mädchen, komm und lass uns tanzen, du und ich, wir beide passen ganz zu samm.

mf *f* *p*

Hör du lit-la llic-ka på ett ord, säg vill du blif-va
 Hör du klei-nes Mäd-chen noch ein Wort: Sag' willst' mir ei-ne

mf *f* *p*

mf *tr*

mig en vän så god? Hör du lit-la llic-ka på ett ord, säg
 gu-te Freun-din seyr? Hör du klei-nes Mäd-chen noch ein Wort: Sag'

mf *sf* *f*

pp *tr*

vill du blifva mig en vän så god: la- nej, det vill jag ej! la-
 willst' du mir ein gu-te Freundin seyr? la- Nein, das will ich nicht, la-

pp *tr*

tr *cresc.* *tr* *tr* *f*

nej det vill jag ej, la- la la la la- la la la la- la la la la-la!
 nein, das will ich nicht! la- la la la la- la la la la- la la la la-la!

cresc. *f*

W. A. L. D. A. S W E N S K. A.

Folksånger, Folkdansar och Folklekar

9te HÄFTET

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL-TÄNZE

9tes HEFT.

Norsk Walloisa

sjungen af Dem^{te} Jenny Lind på hennes
Konserter i Wien och London.

Normegisches Schäferlied

Allegretto.

Pianoforte.

First system of musical notation for the Norwegian Walloisa, featuring a treble and bass clef with piano accompaniment. The tempo is marked 'Allegretto' and the dynamic is 'Pianoforte' (sp). The music consists of a melody in the treble clef and a supporting bass line in the bass clef.

Second system of musical notation for the Norwegian Walloisa, continuing the melody and accompaniment from the first system.

Third system of musical notation for the Norwegian Walloisa, ending with a fermata and a star symbol. The dynamic is marked 'f'.

First line of musical notation for the Norwegian lyrics, showing the melody line.

Kom kjy ra! kom kjy ra mi! kom kjy ra
 Så kom —, så kom nu kre-a-tu-ren
 Her bei —, her bei ihr mantern Thie-re!

Second system of musical notation for the Norwegian lyrics, including piano accompaniment. The dynamic is marked 'pp' and 'sp'. The music features a melody line and a bass line with chords.

hoah! hoah! hoah! hoah! trr — ti! Kom ku kom kabo, kom
Hoah! hoah! hoah! hoah! ho — ah! Kom ko och kall och
Hoah! Hoah! Hoah! Hoah! Ho — ah! Kommt Ruh und Kall, und,

Kju — ra kom al le de un der ti Dy — ra, aa Sme en kom framme Hamar aa Tang
tu ren kom al la be sked ti ga dju ren Det li der så fort till af to nens stend
Stie re, und al le ihr an deren Thie re, schon senket der A bend still sich herab;

sat te de mcerkje pau Tu ter hodu de vil le den skalku ti Lans man, ha
Hornet jag blå ser så gällt så gällt; Så kom mina stacka re springu snällt, Ho
Tö ne, mein Horn durch die Flur ent lang, o folg, meine Heerde, dem frohen Klang! Ho

ah! hoah! ho ah! kom al — le Kju — ra mi aa Stakkar
ah, hoah! ho ah! kom he — la hjor den med till bä set!
ah Hoah! Ho ah! kommt al — le schnell herbei zum Stalle!

Moderato.

dol.

So te gaar bak Aa sen ne, — Skuggien bli saa lang — gje —
 U ti lid — ta stu gae, hej — ! Vær tar kã — re star på mej
 In der Hüt — te still und klein, da war tet schon das Liebchen mein!

naatte kjöm snart at te ve teek je meg ti Fang je
 Aek så trel — ligt och så ro — ligt språk kas vid för tro — ligt!
 Welche Lust und welche Entzii — cken! winkt aus ih — ren Blic — ken!

Kryt rein u — ti Que e staa er Eg aut See ter stu — ti gaar.
 Ser jag blott min län — ta le, Då glömmar jag all verdens ve!
 Mädchen ja, in deinem Arm, ver — gisst dein Trauter je — den Harm!

Kryt rein u — ti Que e staa er, Eg aut See ter stu — ti gaar.
 Ser jag blott min län — ta le, då glömmar jag all verdens ve!
 Mädchen ja, in deinem Arm, ver — gisst dein Trauter je — den Harm!

Tempo 1°

p *cresc.*

Kom kjy-ra kom kjy-ra mi kom kjy-ra
 Sà kom, sà kom rau kre-a-tu-ren
 Her-bei-, her-bei du man-tre Heer-de

in tempo.

p

ad libitum

ho ah, ho ah, ho ah, ho ah, ho ah! ho
 ho ah, ho ah, ho ah, ho ah, ho ah! ho
 Ho ah, ho ah, ho ah, ho ah, ho ah! ho

p *sf* *p*

rall.

ah! ho ah!
 ah! ho ah!
 ah! ho ah!

p *sf* *pp*